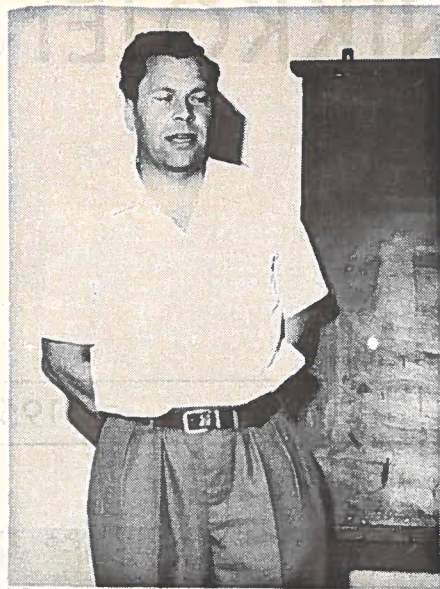

Autoteknikot Punkaharjulla

Teknikko Erkki Eriksson esitelmöi...

Liitto piti kuudennen kesäkurssinsa Punkaharjun lomakylässä elokuun 22—24 päivinä. Teknillisiä luentoja oli kaksi, minkä lisäksi keskusteltiin liiton lähiajan toiminnasta. Osanottajia oli 45, joista teknikkoja 27 ja 18 heidän perheittensä jäseniä. Kaunis auringonpaiste ja Punkaharjun pihkantuoksuinen ilma muodostivat kurssin olosuhteet sangen miellyttäviksi.

Kurssin avauksen suoritti liiton puheenjohtaja, teknikko Aarno Linnapuomi, joka puheessaan korosti liiton yhtenäisyyden merkitystä todeten samalla, että liittoko-

... ja hänellä oli asiallinen kuulijakunta.

kouksen rinnalla näillä kesäkurseilla on oma tärkeä tehtävänsä epävirallisena ja yhdistävänä tilaisuutena.

Teknikko Erkki Eriksson kertoi korin korjauksista, jonka esitelmän johdosta virisi toista tuntia kestänyt vilkas keskustelu. Tämän jälkeen dipl.ins. Niilo Laine esitti kiinnostavan selostuksen ulkomaille eri laitosten laboratorioihin tekemästään opintomat-kasta. Liiton puheenjohtaja alusti keskustelun liiton toiminnan vaiheilta, jolloin koulutustoiminnan jatkamista pidettiin tärkeänä, ja eritä kurssien aiheita nimettiin evästyksenä asianomaisille.

Päivien ohjelmaan kuuluva perinteellinen maastokilpailu, jonka oli laatinut toiminnanjohtaja Aarne Sinervo, suoritettiin lähimaastossa puheenjohtaja Linnapuomin toimies-sa kilpailun johtajana.

Tulokset:

A-sarja (alle 32 vuot.)

1. Aarre Mäkinen, Pori 35 vp

B-sarja (alle 42 vuot.)

1. Veikko Kiviniemi, H:ki 30 vp
 2. Erkki Ramberg, Pori 35
 3. Olavi Wänttinen, H:ki 45 (Aika ratk.)
- Seur. M. Puranen, Varkaus 45 vp

C-sarja (yli 42 vuot.)

1. Vieno Sillanpää, T:ku 25 vp
2. Pauli Lehtojärvi, Pori 30
3. Reino Vuoristo, H:ki 35

Toimitusjohtaja Toivo A. Niemisen lahjoittaman kiertopalkinnon sai vuodeksi haltuunsa parhaan pistemäärän saavuttanut Vieno V. Sillanpää.

Lauanteisen rapujuhlan oli järjestänyt rouva Etti Anero, jonka johdolla ensin tutustuttiin ravun historiaan, anatomiaan ja elintapoihin. Sen jälkeen ei tietenkään syöty rapua — vaan nuotiomakkaraa.

Teknikko Seppo Peltola on armoitettu kertoja. Sen saimme todeta, kun hän kaksituntisessa pakinassaan kertoi äärellä selosti viitisen vuotta sitten tekemänsä automa-kaa Afrikan halki. Sitä olisi kuunnellut vielä toisenkin rupeaman. Hauska lauantai-ilta päättyi sitten yhteislaulun, vaikka ohjelmaa kuleman mukaan jäi tähtueksi vielä seuraavakin kesäkurssia varten.

Sunnuntaiaamuna suoritettiin ampumakilpailu ilmakivääreillä. Järjestäjinä olivat Juha Rainio ja Artturi Vainio Kotkan Seudun Auto- ja Moottoriteknikoista. Yhdistys oli lahjoittanut kilpailun palkinnot.

Ampumakilpailun tulokset:

1. Erkki Ramberg, Pori 43 p
2. Antti Vanhala, Kotka 42
3. Aarne Sinervo, Helsinki 41

Kiertopalkinnon sai siis vuodeksi haltuunsa Erkki Ramberg.

Lentopallo-ottelu Helsinki - Muu Suomi pelattiin aamiaista odotellessa. Sen voitti tänä vuonna ensimmäisen kerran Muu Suomi eräluvuin 2-0.

Aamiaisen jälkeen jakoivat Artturi Vainio ja Aarne Sinervo palkinnot. Ja kun vielä oli juotu läksiäiskahvit ja otettu yhteinen valokuva, alkoi liiton kuudes kesäkurssi hiljaiseen siirtyä miellyttävien muistojen joukkoon.

Ilmainen lentomatka Tukholmaan

on käsienne ulottuvilla. Ryhtymällä asiamiehiksi Suomen Autolehden järjestämässä kilpailussa ei-jäsentilausten hankkimiseksi ja hankkiessanne vähintään 25 vsk tilausta osallistutte tämän pääpalkinnon arvontaan.

Kilpailussa arvotaan myös kolme kirjallisuus palkintoa, joiden voittajat saavat valita alan kirjallisuutta seuraavasti:

- I palkinto 5.000:— arvosta vähintään 15 vsk hankk. kesken
- II palkinto 3.000:— arvosta vähintään 10 vsk hankk. kesken
- III palkinto 2.000:— arvosta vähintään 5 vsk hankk. kesken

Samalla muistutamme, että liiton järjestämä "lusikkakilpailu" tässä samassa asiassa on yhä voimassa, joten jokainen asiamies saa liiton merkillä varustetun hopeisen kahvilusikan jokaisesta täyttyvästä 15 tilauksen määrästä. Tällöin oletaan huomioon myös aikaisempien vuosien hankinnat.

Kilpailu-aika alkaa heti ja päättyy 1.2.1959.

Tilauslomakkeita saadaan Suomen Autolehdeltä tai liitosta osoitteella Kasarmik. 2, Helsinki. Tarvittaessa myös näytenumeroita.

Kuka tulee ensimmäiseksi? Lähtö tapahuu — nyt!

Miten sisäkumittomat renkaat paikataan

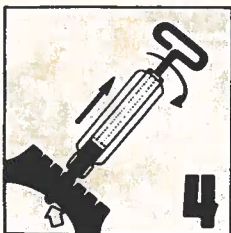
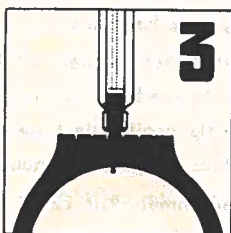
Eräs autoilija kertoi meille, että Suomessa ei osata paikata sisäkumittomia renkaita. Hänelle oli ainakin ainoana lääkkeenä naulanreikään myyty sisäkumi. Kuitenkin eräs sisäkumittomien renkaiden suuri etu on se, että ne voidaan helposti paikata rengasla irroittamattakin.

Esitämme seuraavassa kaksi yksinkertaista menetelmää, joihin tarvittavia välineitä on paikkaussarjoina saatavissa.

Paikkausruisku

Pienet reiät 3 mm Ø saakka voidaan paikata kumimassalla, joka puristetaan reikään erikoisruiskulla.

1. Merkitse naulan kohta renkassa ja vedä naula ulos pihdeillä.
2. Kierrä ruiskun kärkiosa irti ja siirrä mäntää noin 3 cm taaksepäin. Poista kumimassaa sisältävän panoksen hattu ja työnnä panos ruiskuun.
3. Kierrä mäntää, kunnes ruiskun aukosta näkyy kumimassaa, kasta ruisku kumiliukseen ja työnnä se syvään renkaassa olevaan reikään.
4. Purista tässä asennossa kumimassaa mäntää kiertämällä ja vedä sen jälkeen ruiskua hitaasti taaksepäin mäntää edelleen kiertäen, jotta reikä täyttyy koko pituudeltaan.

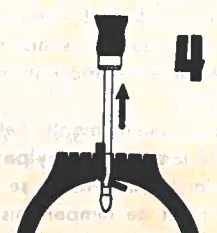
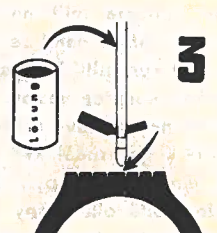
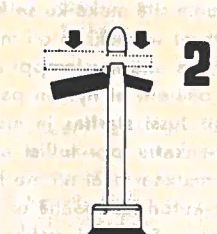
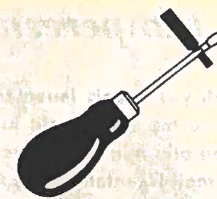
Paikkaustulppa

Isommat reiät 6 mm Ø saakka on paikattava kumitulppalla, joka työnnetään ulkopuolelta paikalleen erikoisneulalla.

1. Merkitse naulan kohta ja vedä naula ulos kiinnittäen huomiota naulan suuntaan. Kasta neula kumiliukseen ja liukuta sitä reiässä edestakaisin, kunnes reikä on hyvin voideltu.
2. Aseta tulppa ohuemmasta päästään neulassa olevaan reikään.
3. Kasta neula ja tulppa kumiliukseen ja työnnä ne reikään.
4. Kun vastus äkkiä pienenee, vedä neula ulos. Tulppa irtaoo neulan lovesta ja jää reikään. Leikkaa tulpan ulkoneva pää kulutuspinnaan tasalle.

Molemmissa tapauksissa voidaan rengas paikkauksen jälkeen täyttää ilmalla ja ottaa heti käyttöön. Alkaa kuitenkin luottako siihen vaan tarkistakaa renkaan tiiviys upottamalla se vesialtaaseen. Tällöin on renkaaseen pantava noin 1 ilmakehä enemmän painetta kuin normaalisti.

Moni sisäkumittoman renkaan paikkaus on epäonnistunut, koska tulppa on pantu kohtaan, mikä "näyttää reiältä". Ainoa keino lämän estämiseksi on renkaan upottaminen veteen. Reiän ja sen suunnan huolellinen paikallistaminen säästää monelta valitukselta.

Se tampereen reissu

Se oli yks kaunis lauantai-iltapäivä alkukesästä ku me lähretti siit kirjastotalo ert. Masa oli ollu niin kaukka väärä, et oli hommannu meil Naantali linja-auto. Hän oli vissi ajatellu et jos Tampereel sattuis olema vaik sareilma nii sillo meil olis fölis se Naantali aurinko eikä Tampere sää meit sillo liikuttais.

Sii ku me oltti piäne aja seisty nii sakkirupes kokontuma. Muutamat oli töis viäl kello kolme asti ja ku lähtöaika oli jo kello neljä, nii monel tuppas tuleman kiiru. Armaski näky juokseva siält toispualt jokke nii et sillal meinas aurinkolasit nenält purota. Sit ku me huomatti et sakkirupes kovasti rumentuma sitä muka ku se kasvoi ja ku me huomatti et seppäki jo oli muka nii tuumatti, ettei me enä mustemppi miähi hualita ja nii me päätetti et nyt on paras pistä jo ovi kii ja sit Jussi starttas ja me ajetti silla yli ja Hämenkattu pisi tullist ulos. Sit ku me oltti jo matkam pääl nii me huomatti et sinne linja-auton takapäähähä oli järjestetty oikkem paari. Siält sai valikoira juami sem mukka kuin kova jano kullaki oli. Matkal poikettin kattoma milt ne Forssan flikat näyttivä. Sii samas nähti se uus linja-autos-ase-maki. Sit kun tultti Tampereel nii siäl oli meit oikken komilea vastas. Muitte herroje joukos siäl näkys oleva insinööri Kykoski ja Laine ja kuljetuspäällikkö Ruusuvuori. Sit ku oltti vähä naamast pyhkitty pöly ja katoittu ettei keltä ollu jääny kravatti niskan pual meit orotti tamperelaise järjestämä juhla Teatteriravintolas. Siäl se lauantai-ilta kuluski mukavasti kun puoli ja toisi kerroffin kuulumissi. Joku taisi siält löytä jonku kirkassilmäse neitosenki ja sen kans vähä konkata.

Sunnutai aamul mentti kattoma ja pruu-vama sitä tamperelaise ylpeyt, sitä erikois-tyylyist uimahalli. Ja hiano se olik. Ihan kat-teks kävi. Sit ne tamperelaiset rupes näyt-tämä meil heijä tehtaitas. Vaik automiähet

kärryiffes kans kulkevatki maata pisi, nii heijä ajatukset ei sentä aina tahro pyssy täs maan kamaras, vaa ne tahtova nousta ylös. Siit se vissi johtu, et tehraskäynitki aloitetti lentokonetehtast. Siäl oliko kovi höövelei herroi meit opestamas, ku oliva pyhäpäiväs uhrannu meijä hyväks, mikä täsäki yhteyres viäl tulkkoo kiitoksel mainituks. Automiähet ku ovat yleensä vähä semmosi huanojalkas-si, nii ei me nii kovin monta tehrast ehritty katto, mut seki vähä sai jo meijä ihmettele-mä et mahtak tommost kaikki olla olemas-saka. Sen jälkke ku meil oltti viäl näytetty kaupunki vähä ert ja takka ja viäl pääl-täki, nii tuliki aika ruveta sonnustautuma kottippäi. Ku me viäl lopuks huomatti ettei me oltu keksitty simmost keino, mil me ol-tais saatu hissun kissun muilutettu se uime-halli meijä föli, me puristetti isäntien kättä, pokattin nii hyvi ku osatti ja käännetti taas auton nokka päin Turkkoo.

Turkulainen Vieno V. Sillanpää, maastokil-pailun voittaja, on rastimiehen, J. E. Tarjo-vaaran tentittävänä.

§-tietoa

Jäsenyys yhdistyksissä

YL 3 §: "Yhdistyksen jäsenenä saattaa olla sekä yksityinen henkilö että yhteisö taikka säätiö."

Yhdistymisvapaus kuuluu ensisijaisesti luonnollisille henkilöille. Se on perustuslain turvaamana oikeutena taattu vain Suomen kansalaisille. Yhdistyslaki tosin sallii erinäisten yhteisöjen sekä YL 4 § asettamin rajoituksin, myös muiden kuin Suomen kansalaisten olevan yhdistyksen jäsenenä.

Yhdistyslaki ei nimenomaisella säännöksellä aseta mitään alinta ikärajaa yhdistyksen jäsenkelpoisuuden ehdoksi. Mutta kun 15 vuotta nuoremmat henkilöt eivät voi kantaa sitä vastuuta, joka kuuluu jokaiselle yhdistyksen jäsenelle, voivat he tuskin olla yhdistyksen jäsenenä yhdistyksen mielessä, so. jäsenenä ottaa osaa yhdistyksen kokouksiin ja toimintaan. Lapset voivat tietenkin muuten kuin yhdistyksen täysivaltaisina jäseninä olla mukana yhdistyksen toiminnassa.

Virkamisten yhdistymisvapaudelle ei yhdistyslaki aseta rajoituksia, mutta niitä voidaan johtaa itse virkamiessuhteesta. Virkamies ei saa kuulua yhdistykseen, jonka jäsenen velvollisuudet ovat ristiriidassa virkamiehen virkavelvollisuuksien kanssa tai jonka jäsenyys muuten estäisi häntä hyvin hoitamasta virkaansa. Ne vaatimukset, joita virkamiehelle voidaan asettaa hänen käyttökseen ja toimintaansa nähden viran ulkopuolella, voivat olla erilaisia eri virkamiesryhmien osalta.

Sotapalveluksessa olevien yhdistymisvapaudesta säättää sotaväen rikoslain 147 §: "Jos vakinaisessa sotapalveluksessa oleva sotilas kuuluu valtiolliseen yhdistykseen taikka jos sellainen henkilö tai harjoitusko-koukseen kutsuttu asevelvollinen asianomaisen päällystön luvatta ottaa osaa julkiseen kokoukseen, tuomittakoon järjestys-rangaistukseen taikka virasta erotettavaksi."

Kun sotaväen rikoslaki määrää rangaistuksen vain valtiollisiin yhdistyksiin kuulumisesta, voidaan tästä päätellä, että vakinaisessa sotapalveluksessa olevat voivat olla jäsenenä muissa kuin valtiollisissa yhdistyksissä.

Hyvä maine ei ole yhdistymisvapauden edellytys. Kansalaisluottamusta vailla olevat ja todistajaksi kelpaamattomat henkilöt voivat olla yhdistyksen jäsenenä. Kansalaisluot-

Aarre Mäkinen, Porista, oli taitava rastien ratkoja.

tamusta vailla olevat henkilöt eivät kuitenkaan voi olla rekisteriin merkittäväksi aiottu yhdistyksen perustajina eivätkä voi kuulua sen hallitukseen, koska tällaisen yhdistyksen hallituksen jäsenten ja niiden henkilöiden, jotka ovat oikeutettuja kirjoittamaan yhdistyksen nimen, tulee olla kansalaisluottamusta nauttivia.

Kun yhdistys on luonteeltaan vapaaehtoinen yhteenliittymä, ei ketään voida pakottaa liittymään yhdistyksen jäseneksi. Toiselta puolen ei jäseneksi pyrkivällä katsota olevan oikeutta vaatia jäseneksi-pääsyä, vaan on lähdetty siitä, että yhdistyksellä on itsensä määräämis-oikeutensa mukaisesti oikeus vapaasti vahvistaa jäsenkelpoisuuden ehdot ja ratkaista, keitä se haluaa jäsenikseen. Tästä periaatteesta on kuitenkin olemassa eräitä poikkeuksia.

Vuoteen 1923 asti oli yhdistyksen säännöissä määrättävä, millä ehdoilla yhdistykseen saattoi liittyä jäseneksi. Siitäkin huolimatta, ettei sanottua velvollisuutta enää ole, on yhdistyksen säännöissä yleensä määrätty, ketkä voivat päästä sen jäseniksi, koska sanotulla kysymyksellä on yhdistyksen olemuksen ja rakenteen kannalta perustava merkitys.

[Illegible text block]

[Illegible text block]